

دوره‌ای از ناآرامی که گذرا نبود

۱۷ شهریور ۱۴۰۱ ساعت ۱۲:۵۴

هفته آخر اقامت‌مان در آنجا، خبر کشتار میدان ژاله را از رادیو شنیدم. تصمیم گرفتم فوراً به ایران برگردم. یادداشت‌های من هنگام پرواز هواپیما به سوی تهران آغاز می‌شود. در طی ماه پس از آن، آشکار شد که این دوره‌ای گذرا از ناآرامی نیست، نیروهای عظیم در کارند و مقامات تقریباً نمی‌دانند که با این نیروها چه کنند.

از ۱۷ شهریور ۱۳۵۷ به بعد، تعداد حوادث سیاسی رخ داده به حدی زیاد بود که دیگر تصور آرامش در شهرهای ایران، تصویری دور و غیرقابل باور بود. طی آن روزها و ماه‌ها، چندین حادثه سیاسی دیگر نیز رخ داد که بر شتاب گرفتن تحولات تأثیر زیادی داشت.

«در پی کشتار میدان ژاله در ۱۷ شهریور ماه ۱۳۵۷، روند رخ داده‌ها ناگهان شتاب گرفت. از آن پس به رغم دوره‌هایی از آرامش نسبی، مقامات حکومت دیگر هرگز ابتکار عمل را به دست نیاوردند. اکنون دیگر دست‌هایشان بی‌تردید به خون آلوده بود. من و همسرم جوادی در شهریور ماه مرخصی نسبتاً ناخوشایندی را در انگلستان می‌گذرانیدیم. هفته آخر اقامت‌مان در آنجا، خبر کشتار میدان ژاله را از رادیو شنیدم. تصمیم گرفتم فوراً به ایران برگردم. یادداشت‌های من هنگام پرواز هواپیما به سوی تهران آغاز می‌شود. در طی ماه پس از آن، آشکار شد که این دوره‌ای گذرا از ناآرامی نیست، نیروهای عظیم در کارند و مقامات تقریباً نمی‌دانند که با این نیروها چه کنند. نخست‌وزیران استعفا کردند یا برکنار شدند و نخستین بار نام آیت‌الله خمینی در مطبوعات زیر مهر دولت، زمانی به میان آمد که صدام حسین زیر فشار شاه، او را در خانه بازداشت کرد. در ۲۵ شهریور، زلزله شدیدی در طبس، در مرکز ایران، روی داد، زلزله‌ای که خیلی زود به عنوان لرزه بر ارکان حکومت، اهمیتی نمادین یافت.»

منبع: دزمووند هارنی، روحانی و شاه، ترجمه کاوه باسمنجی و کاووس باسمنجی، تهران، انتشارات کتاب‌سرا، ۱۳۷۷، صص ۳۱-۳۲

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48914/نبود-گذرا-ناآرامی-ای-دوره/>